

ELS NOSTRES TRANSGRESSORS

El consell de redacció de *Faristol* ha fet una selecció de títols de producció catalana, des dels anys vuitanta fins avui, que considera transgressors per les qüestions que tracten i per la manera com ho fan. S'ha escollit només una obra per cada autor o autora, la qual cosa no significa que no n'hagin publicat altres de transgressores. A més, els hem demanat que escriguin una breu reflexió –que publiquem aquí– del sentit que té aquell llibre per a ells.



M
Autora: Lolita Bosch
Barcelona: Editorial Cruïlla, 2005

Lolita Bosch diu:

«Escriure *M* va ser l'inici d'una manera de fer que des d'aleshores s'ha quedat. Vaig entrevistar víctimes i vaig provar d'entendre els perpetradors. Vaig voler saber com era ser gent que m'estimo i que han estat víctimes de la violència de gènere. I vaig aconseguir moltes de les coses que avui sé que la literatura pot fer.» •



El nen perfecte
Autor: Bernat Cormand
Barcelona: Sd-edicions, 2013

Bernat Cormand diu:

«Quan vaig pensar i escriure *El nen perfecte*, no era gens conscient del que s'hi estava plantejant. Però més tard vaig descobrir que, per l'acollida que tenia i el debat que generava, a alguns el personatge del Daniel els podia resultar incòmode. El protagonista del conte s'allunya del que dicta la tradició pel que fa als rols de gènere i posa en qüestió la categorització tan rígida del gènere binari. Sobre aquestes qüestions –i moltes altres–, és evident que encara hi ha molt camí per fer.» •



La imbècil
Autora: Mercè Company
Barcelona: Estrella Polar,
2009

El va publicar per primera vegada Editorial Empúries el 1986.

Mercè Company diu:

«Per escriure *La imbècil* vaig baixar als inferns de la meua ciutat idíl·lica i vaig trepitjar els despatxos dels polítics que decidien sobre la vida i el futur de nanos que no sabien llegir ni escriure, però sí esnifar cola per matar la gana. Vaig retornar als despatxos dels polítics i els vaig posar aquella realitat damunt la taula. Després, amb el llibre a la mà vaig col·laborar a escampar-la per arreu. Escriure *La imbècil* va ser prendre consciència de la meua responsabilitat com a escriptora i ciutadana.» •

Si vols rebre

clijCAT Consell Català del Llibre Infantil i Juvenil

Per a més informació,
posa't en contacte
amb nosaltres trucant al:

934 874 525

O per correu electrònic a:

clijcat@clijcat.cat

Faristol,

subscriu-t'hi!

periodicitat semestral



Es diu cos: vocabulari corporal per a nenes i nens

Autor: Pere Formiguera
 Barcelona: Barcanova, 1996

Ramon Besora, editor d'*Es diu cos*, diu:

«Sovint visitava l'estudi de l'amic Pere Formiguera: fotògraf, escriptor, artista, únic. En una de les visites, vaig quedar atrapat davant del seu darrer projecte: aconseguia, amb unes imatges de vint-i-set nens i nenes que li feien de model, una proposta de llenguatge corporal d'una gran bellesa, amb matisos peculiars que el distingien de tot el que hi havia de semblant. Vaig proposar-li una edició que potenciés l'harmonia i la gradació del conjunt: tipografia, cos de lletra, color i disposició de les paraules, tractament de les imatges, format... Després de moltes proves i converses, crec que ho vam aconseguir.» •

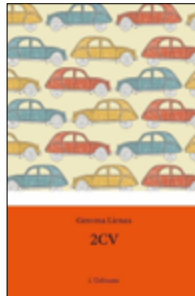
2 CV

Autora: Gemma Lienas
 Barcelona: Estrella Polar, 2010

El va publicar per primera vegada Editorial Empúries el 1987.

Gemma Lienas diu:

«Els temes que m'animen a escriure tenen a veure amb la denúncia social i amb els problemes personals (l'anorèxia) i interpersonals (el divorci). D'altra banda, com a lectora bàsicament lleigeixo novel·la realista, de manera que, com a escriptora, és també el gènere que practico. *2 CV* denuncia la situació injusta d'infants i joves nascuts en famílies en risc d'exclusió.» •



El tigre de Mary Plexiglàs

Autor: Miquel Obiols
 Barcelona: Columna Edicions, 2002
 El va publicar per primera vegada Editorial Laia el 1989.

Miquel Obiols diu:

«Fou un llibre molt especial per a mi. Durant un any i mig vaig estar obsessionat amb la protagonista, Mary Plexiglàs, tancada en diversos escenaris: una nau de ciència-ficció, una televisió laberíntica o un castell del futur. Fou l'època en què la meva filla gran començà l'institut. Finalment, vaig escriure el llibre durant un mes tancat a casa (al Putxet), fumant i estimulat per a mantenir-me despert. Era una novel·la curta estructurada en una conjura inicial i 27 cartes: de tardor, d'hivern, de primavera i d'estiu, en fulls de quatre colors i uns cal·ligrames. Vaig acabar exhaust i atemorit. Mai no va traduir-se al castellà, i és que cap editorial no va voler traduir-lo. El trobaven escandalós (!) per a jovent dels anys vuitanta, perquè tractava la sexualitat de forma explícita i amb humor. Sobretot, dues cartes d'hivern: *Carta a un amic elefant* i *Carta a una 9 molt secreta*, on s'expliquen l'homosexualitat de l'Eduard i la masturbació de Mary Plexiglàs.» •



Els nens del mar

Autors: Carme Solé; Jaume Escala
 Madrid: Siruela, 1991

Carme Solé diu:

«Un dia, en Jaume Escala em va dir: hauries de fer un llibre que parli dels nens que mai no tindran accés als llibres. I em va explicar la idea dels nens del mar, m'hi vaig apuntar de seguida i vaig trobar la complicitat de Syros Alternatives, que el va publicar el 1991. Va ser presentat al Centre Pompidou, on van ser exposats els originals durant quatre mesos. Aquell mateix any, ens van atorgar el premi de la crítica francesa, Octogone la Fonte, en considerar que aquest àlbum marcava un punt d'inflexió en els llibres per a infants. A mi em va representar un canvi de rumb en la meua trajectòria. Després va venir *La croada dels nens*, de Bertolt Brecht, i recentment el projecte *WHY?*, que dona veu als infants que no la tenen. En una trobada amb infants de diferents barris de París, un nen em va dir: "És la primera vegada que veig un llibre que parla de mi."» •

de seguida i vaig trobar la complicitat de Syros Alternatives, que el va publicar el 1991. Va ser presentat al Centre Pompidou, on van ser exposats els originals durant quatre mesos. Aquell mateix any, ens van atorgar el premi de la crítica francesa, Octogone la Fonte, en considerar que aquest àlbum marcava un punt d'inflexió en els llibres per a infants. A mi em va representar un canvi de rumb en la meua trajectòria. Després va venir *La croada dels nens*, de Bertolt Brecht, i recentment el projecte *WHY?*, que dona veu als infants que no la tenen. En una trobada amb infants de diferents barris de París, un nen em va dir: "És la primera vegada que veig un llibre que parla de mi."» •

Noms robats

Autor: Tàssies
 Barcelona: Editorial Cruïlla, 2010

Tàssies diu:

«A *Noms robats* vaig voler fer un reportatge sobre l'assetjament escolar, una eina de treball per a la prevenció d'un drama comú que sovint se silencia a escoles i famílies. El lector, que comparteix el dia d'una persona que pateix assetjament, acaba sentint-se part activa de la solució del problema. A les sobrecobertes, ja hi tens la primera pregunta: "Víctima, assetjador o espectador; qui ets tu?"» •

